

Detalierea situațiilor de risc

Riscul este efectul incertitudinii și orice astfel de incertitudine poate avea efecte pozitive sau negative.

O abatere pozitivă ca urmare a unui risc poate oferi o oportunitate, dar nu toate efectele pozitive ale riscului conduc la oportunități.

Un proces eficient de gestionare a riscurilor la nivelul entității publice trebuie să ia în calcul și prioritățile instituțiilor în coordonare/subordonare sau aflate sub autoritate, care contribuie la realizarea obiectivelor acesteia.

Menținerea unui sistem eficient de management al riscurilor, presupune:

a) identificarea riscurilor în strânsă legătură cu activitățile din cadrul obiectivelor specifice a căror realizare ar putea fi afectată de materializarea riscurilor;

b) evaluarea riscurilor, prin măsurarea probabilității de apariție și a impactului asupra activităților din cadrul obiectivelor în cazul în care acestea se materializează; ierarhizarea și prioritizarea riscurilor în funcție de toleranța la risc, aprobată de către conducerea societății;

c) stabilirea strategiei de gestionare a riscurilor prin identificarea celor mai adecvate modalități de tratare a riscurilor, astfel încât acestea să se încadreze în limitele toleranței la risc aprobate de către conducerea societății și să asigure delegarea responsabilității de administrare a acestora către cele mai potrivite niveluri decizionale;

d) monitorizarea implementării măsurilor de control, precum și a eficacității acestora;

e) revizuirea și raportarea periodică a situației riscurilor.

În esență, există două tipuri de riscuri care trebuie să fie identificate: *riscuri interne* și *riscuri externe*. Riscurile interne sunt cele pe care societatea le poate influența sau ține sub control, în timp ce riscurile externe sunt legate de modificarea mediului extern și pe care organizația nu le poate influența.

Riscurile interne sunt specifice societății și se numesc *vulnerabilități*. Aceste vulnerabilități pot fi de regula gestionate direct în cadrul societății, pot fi identificate la nivelul domeniilor de activitate specifice societății, rezultând mai multe tipuri de vulnerabilități de genul celor financiare, de resurse umane, de achiziții publice, de regulamente și norme interne, de baze de date neactualizate.

Riscurile externe sunt cauzate de mediul extern al societății și se numesc *amenințări*. Aceste amenințări nu pot fi controlate în totalitate de societate, dar pot fi luate măsuri de atenuare a riscurilor ce pot fi generate de acestea.

Mediile generatoare de amenințări sunt cele politice, economice, tehnologice, juridice, de mediu, astfel că:

∞ **riscul politic** - se manifestă în pierderi ale societății ca urmare a schimbării regimului politic al țării sau a modificării cadrului legislativ;

∞ **riscul comercial** - se referă la modul de desfășurare a activității comerciale a societății;

∞ **riscul contractual** - se referă la aspectele juridice ale încheierii și derulării contractelor încheiate cu furnizorii și cu beneficiarii de servicii prestate;

∞ **riscul catastrofal** - reprezintă pierderi datorate unor eventuale catastrofe naturale sau de ordin uman.

DIRECTOR GENERAL,
Ing. Nicolae Alexandri

